

Bestialstwa faszystów greckich prześcigają okrucieństwa zbirów Hitlera

Tysiące więźniów mrze głodem w obozach koncentracyjnych. Bezustanne polowania na ludzi w miastach greckich

LONDYN (obst. wł.) — Grecka demokratyczna agencja prasowa donosi z Aten, o strasznych warunkach, w jakich przebywają aresztowani demokraci greccy. Wielu z pośród aresztowanych, którzy zostali już deportowani na wyspy, nie mają na sobie nawet ubrania, gdyż

zabrano ich z domów w nocy w koszulach. W Ikarji setki więźniów śpi na ziemi pod gołym niebem.

SOFIA (obst. wł.) — Donoszą tu z Ikarji o okropnych stosunkach panujących w obozach koncentracyjnych dla demokratów. Ludzi wyrwanych z domów w koszulach — pedzi się przez ulice miasta jak bydło i bez podawania strawy zapędza się nimi łochy więzienne.

Nocy wczorajszej aresztowani w Atenach towarzyszyły gęste strzały, którymi mordowano opierających się gwałtom ludzi.

LONDYN (obst. wł.) — Grecka agencja demokratyczna ostrzega opinie publiczną świata przed propagandą rządu greckiego, który twierdzi, iż w ostatnich walkach w Grecji bierze rzekomo udział „brygada międzynarodowa” z Albanii. Kategorycznie zaprzeczając tym pogłoskom, agencja podkreśla, że instytucja ta jest częścią prowadzonej przez rząd grecki kampanii, mającej na celu wywołanie psychozy wojennej i ukrycie prawdziwej przyczyny masowych aresztowań.

Z bezwstydną otwartością

Naświetlaliśmy już istotne podłoże planów Marshalla i organizatorów konferencji paryskiej Bevin i Bidault. Wskazywaliśmy, że realizacja tych planów pomyślana jest nie w interesach narodów europejskich a w egoistycznych celach reakcyjnych kół wielokapitałistycznych krajów anglosaskich. Celem ich jest — zdusić ruchy postępowe i demokratyczne w Europie i na świecie, wyznaczyć mniejsze państwa z ich praw suwerennych, podporządkować dyktando bankierów w Wall-street (giełda w Nowym Jorku), przekształcić Europę, a w miarę możliwości i świat w jeden wielki trust, z którego wszystkie zyski płynęłyby do kieszeni amerykańskich królów żelaza, stali, nafty i dolara.

Dziś znajdujemy potwierdzenie dla naszych słów ze źródeł, które trudno podejrzewać o stronniczość.

Z cyniczną otwartością mówił właśnie o tych planach sekretarz stanu USA — Marshall na zebraniu gubernatorów stanów amerykańskich.

„Nie w interesach państw europejskich a w interesach Stanów Zjednoczonych pragnie realizować swój plan — mówił Marshall. — Państwa europejskie, któreby chciały skorzystać z naszych pożyczek muszą zrezygnować z eksperymentów socjalistycznych, a to przecież leży — wskazywał dalej Marshall, — w naszym własnym interesie.”

Jeszcze otwarciej postawił tę sprawę organ finansjery amerykańskiej „Wall-street Journal”.

„Stany Zjednoczone — czytamy w tym dzienniku, — tylko wówczas powinny rozpatrzyć sprawę udzielenia pomocy Europie, jeśli konferencja paryska da jakieś nadzieje na likwidację w państwach zainteresowanych w pomocy amerykańskiej, wszystkich eksperymentów, które utrudniają życie gospodarcze w amerykańskim pojęciu tego słowa.”

„Stany Zjednoczone — oświadcza beceremonialnie „Wall-street Journal”, — nie dadzą Europie nawet złamanego szelaga, jeśli kraje europejskie nie zrezygnują z osiągnięć w zakresie socjalizacji życia gospodarczego Europy.”

Przełumaczmy te słowa na język zwykły, co one oznaczają?

Oznaczają one, że wzajemnie za lichwiarskie pożyczki magnaci kapitału amerykańskiego żądają oddania w swoje ręce fabryk, hut i kopalni, które dziś dzięki nacjonalizacji przemysłu w szeregu krajów Europy są już w rękach całego narodu. Oznaczają to, że naród angielski, który głosował w czasie wyborów na Partię Pracy tylko dlatego, że wysunęła ona

Oświadczenie premiera Hodży

MOSKWA PAP. W przemówieniu powitalnym po przyjeździe do Moskwy premier albański generał Hodża, przekazał narodowi radzieckiemu serdeczne pozdrowienia i zapewnienia gorącej przyjaźni narodu albańskiego.

„Zw. Radziecki — oświadczył Hodża — dał nam zwycięstwo”. Premier Hodża podkreślił, że niewielki naród albański, który od stuleci walczy z zaborcami, nie ugiął się nigdy przed przemocą „W walce z najeźdźcą włoskim i niemieckim przykładem i natchnieniem dla

narodu albańskiego była bohaterska walka na rodu radzieckiego — powiedział Hodża. Naród albański buduje teraz u siebie demokrację, która nie podoba się podżegaczom wojennym, dlatego też wszelkimi siłami starają się oni przeszkodzić Albanii w osiągnięciu na tym polu powodzenia. Naród albański żyć będzie wiecznie wdzięczność dla ZSRR, który broni wiernie kraju albańskiego, jego praw i wolności, za które Albańczycy zapłacili własną krew.”

Polski żołnierz z b. armii Andersa — rewidowany przez żandarmów na ulicy w Hamburgu — oto los tułaczy, zgolowany Polakom przez klikę emigracyjną.

(Zdjęcie z angielskiego tygodnika „Picture Post”)

Rozczarowanie w Paryżu

Uczestnicy niemej konferencji rozjeżdżają się do domów bez dolarów

MOSKWA PAP. Korespondent agencji Tass w doniesieniu z Paryża, omawiając pracę komitetu ogólnego, który na ostatnim swym posiedzeniu ustalił skład komitetu wykonawczego dla współpracy gospodarczej i podkomi-

tetów technicznych, pisze m. in. co następuje: „Skład komitetu wykonawczego oraz wszystkich podkomitetów zaproponowała delegacja brytyjska. Nawet na konferencji prasowej, odbytej we francuskim ministerstwie

spraw zagranicznych, o składzie tych podkomitetów poinformował zebranych jeden z korespondentów brytyjskich, a nie rzecznik departamentu prasy ministerstwa francuskiego który konferencję tę prowadził.

W kołach dziennikarskich twierdzą — pisze dalej korespondent Tass — iż Amerykanie zażądali, by Włochom przyznano, na konferencji stanowisko trzeciego mocarstwa — po Anglii i Francji. Żądanie to zostało spełnione.

Korespondent podkreśla, iż komitet wykonawczy, który kierować będzie całą „tymczasową organizacją”, powołaną do życia na konferencji — składać się będzie z przedstawicieli tych 3 państw, tj. Wielkiej Brytanii, Francji i Włoch oraz 2 mniejszych — Norwegii i Holandii.

Jasne jest, iż Norwegia i Holandia nie będą miały żadnego wpływu na uchwały tego komitetu, które zapadać będą większością głosów.

PARYŻ PAP. Delegaci 16 krajów biorąc udział w konferencji przygotowują się do wyjazdu, który nastąpi prawdopodobnie 16 lipca. Rzecznicy pozostaną w Paryżu i będą pracować nad oszacowaniem zasobów gospodarczych Europy i wysokością żądanej pomocy. Rzecznicy pozostaną w Paryżu przypuszczalnie do końca sierpnia.

LONDYN PAP. Prasa londyńska zamieszcza na czołowym miejscu wiadomość o tym, że prezydent Truman nie zwoła kongresu na nadzwyczajną sesję w sprawie pomocy dla Europy. Wiadomość ta prasa zaopatrjuje tytułem: „Odroczenie pomocy amerykańskiej”. „Daily Herald” nazywa decyzję tę wielkim rozczarowaniem i podaje, że sesja kongresu na której ewentualnie uchwalona zostanie pomoc dla Europy, odbędzie się w najlepszym wypadku na wiosnę 1948 r.

Marshall wygadał się...

Interes giełdy przed interesem Europy

WASZYNGTON PAP. Sekretarz stanu — Marshall wygłosił na zebraniu 48 gubernatorów Stanów Zjednoczonych w Salt Lake City przemówienie, w którym poruszył zagadnienie, związane z planem pomocy amerykańskiej dla Europy. Mówca podkreślił, że plan pomocy amerykańskiej dla Europy, który znajduje się na wokandzie kongresu z początkiem przyszłego roku, odpowiadać będzie w całej pełni interesom narodowym Stanów Zjednoczonych. Stany Zjednoczone, zaznaczył Marshall — powinny rozszerzyć swą pomoc dla krajów europejskich, gdyż Europa jest dla Stanów Zjednoczonych stawką, której wartości nie można określić w cyfrach. Departament stanu — powiedział

Marshall — z zainteresowaniem śledzi przebieg konferencji paryskiej. Amerykańska opinia publiczna powinna również wykazać odpowiednie zainteresowanie dla konferencji i wyzbyć się uprzedzeń przy ocenie wyników narad paryskich.

Marshall podał do wiadomości, że departament stanu nie opracował jeszcze konkretnego planu pomocy, lecz studiując obecnie rozmaite projekty, podchodząc do nich z punktu widzenia interesów Stanów Zjednoczonych. Kończąc swe przemówienie, Marshall zaapelował do gubernatorów, aby przekonali obywateli Stanów Zjednoczonych o konieczności popierania polityki departamentu stanu.

program unarodowienia przemysłu — musi z tych swoich pragnień zrezygnować. To samo odnosi się do Francji, Włoch i innych krajów.

Rządzić ma w Europie i na świecie tylko dolar.

Nie nowe są te plany. Nie wiele się to w gruncie rzeczy różni od tego, co głosił

sił Hitler, Goering, Krupp czy Goebbels. Jak skończyły się marzenia światowładcy Niemców — wiadomo. Czy można wątpić, że nie inny los czeka plany państwa z Wall-street.

W każdym razie naród polski takiej „pomocy” nie pragnie.

Edward Uzdowski.

Bevin

Proces Liceum - procesem Andersa

Ostatni dzień rozpraw przeciw szpiegom i dywersantom w Warszawie

WARSZAWA PAP. W dniu 15 bm. odbyła się w rejonowym sądzie wojskowym dalsza część rozprawy przeciwko Sadowskiej i współoskarżonym o działalność szpiegowską w ramach organizacji wywładowczej „Liceum”.

Pierwszy zabiera głos prokurator mjr. Li-tyński. „Wysoki sądzie, 4 dniowy przewód sądowy w sprawie Barbary Sadowskiej i 13 współoskarżonych, stanowiących grupę wywiadu Andersa, znana pod kryptonimem „Liceum” odsłonił nam „dzieje grzechu” oskarżonych na przestrzeni czasu od chwili wyzwolenia lubelszczyzny spod okupacji niemieckiej do pierwszych miesięcy 1946 r. Zadaniem sądu jest osądzić te czyny oskarżonych. Zada- niem moim jest, wykazać, że te czyny, stano- wiąc przestępstwo. Przestępstwa działalności o- skarżonych może być wówczas tylko dla nas zrozumiała, kiedy uprzytomnimy sobie kole- je losu oskarżonych.

Na początku tej drogi jest AK. Wierze Barbarze Sadowskiej, kiedy na rozprawie mowi: „szary akowiec nie politykował” — szedł do pracy konspiracyjnej, ponieważ uważał, że Armia Krajowa to zbrojne ramię, którego ce- lem jest walka z okupantem o odzyskanie niepodległości”.

Prawda jest, że szary akowiec nie polity- kował, ale mówiąc to Sadowska swojej myśli nie dokończyła.

Narzędzia „polityków” londyńskich

Nie rozumieli oskarżeni, jak bardzo polity- kowali ich dowódcy, jak ich wciągnęli do tej polityki i jak ich oskarżeni stali się jej narzę- dziami. Ale już tylko polityki, a nie walki o niepodległość. Ta polityka w swym założeniu już była polityką antypolską. Mielśmy tego na rozprawie niniejszej widome znaki. Jakże to były znaki? Po pierwsze rozkazy, o których wspominała Sadowska, zakazujące AK w chwili, kiedy tereny Polski zostały wyzwolo- ne, kiedy każdy żołnierz polski był potrze- bny do walki z Niemcami.

A jakie były praktyczne rezultaty tej po- lityki?

Bratobójcy

Oto kule sklerowane w pierś ich b. towa- rzysza broni mjr. Piwnickiego, pierwszego ko- mendanty rejonowego komendy uzupełnień w Zamościu, człowieka, który jeden z pierw- szych zrozumiał doniosłość tej chwili, jaką było wyzwolenie lubelszczyzny i jeden z pierwszych stanął do twórczej pracy w pań- stwie polskim.

Te strzały, które padły w Zamościu u za- rania naszej niepodległości, to niejako słupy graniczne między starym a nowym czasem.

Skończyła się wówczas walka szarego a- kowca z Niemcami, a zaczęła się walka pod- zemia z Polską. Obok słupów tych przeszli oskarżeni i nie zauważyli na nich napisu „Polska”.

Dziś oskarżeni może to już rozumieli. Dziś Zieleniewski przyznaje, że wiadomości zbierane przez wywiad są tendencyjne, dziś przy- znaje osk. Dunin: „Patrzyliśmy na wywiad z jednego punktu widzenia, baliśmy się odwró-

cić głowy w lewo czy w prawo, żeby zoha- czyć rzeczywistość taką, jaką ona jest”. Dla- tego tendencyjność zbieranych materiałów była wprost śmieszna.

Szpiegostwo i bandytyzm

Oto przykład: w lipcu 1945 r. kierownik pow. urzędu bezp. w Hrubieszowie zginął na skutek wybuchu nadesłanej do urzędu pize- sylki.

W sierpniu 1945 r. z rozkazu płk. Rzepec- kiego „Pralnia 2” miała ulec likwidacji. Osk. Sadowska, ten w postulatystwie i karności wy- chowany żołnierz, nie może się zgodzić z tym rozkazem i wraz z Żukiem w sierpniu 1945 r. udają się zagranicę. Przed ich wyjazdem kur- lerzy rozwiażą do wszystkich komórek roz- kaz: nie ustawać w pracy, zbierać materiały wywiadowcze i czekać. W Porto, San Giorgio skrzyżowały się drogi Sadowskiej i Andersa. Zeby zrozumieć przestępstwa, o które oskar- ża się dziś tych ludzi, zasiadających tu na ławie oskarżonych, ale żeby należycie ocenić ich działalność — koniecznym jest zatrzymać się na charakterystyce człowieka, którego cień unosi się nad ławą oskarżonych.

Baron von Andersen na widowni

Baron von Andersen, bo tak brzmia plei- wotne nazwisko dzisiejszego gen. Andersa, ten pół-Polak, pół-Niemiec-Łotewski, znany nam sprzed wojny ze strony jak najbardziej ujemnej, znany nam jako zabójca oficerów ze swego pułku, znany nam jako organizator za- bójstwa brata oficerów z tego samego pułku. Ten morderca por. Płaszewskiego, ten orga- nizator zabójstwa brata por. Płaszewskiego nie był i nie jest Polakiem. Ten człowiek, któ- ry dopiero po zakończeniu działań wojennych przyjął katolicyzm, chcąc zapanować nad swo- ją polskością, wpłynął na arenę dzisiejszą w roku 1942. Jego dzieje od tej chwili od r. 1942 do dnia dzisiejszego to dzieje zdrady Polski, zdrady jej sojuszników, zdrady demo- kracji.

W chwili, gdy ważyły się losy wojny, w chwili, gdy wrzasała bitwa o Stalingrad, nikt inny tylko baron von Andersen uciekł się pod opiekę obcego kapitału wyprowadzając w tej najcięższej chwili, gdy ważyły się losy demo- kracji, żołnierza polskiego z Rosji do Iranu, oddając go w służbę właścicieli wielkich kon- cernów naftowych. Najprostszą drogą żołnie- rza polskiego była wprost do Polski. Tej naj- prostszej drogi nie wskazał żołnierzowi pol- skiemu gen. Anders. On wolał go prowadzić przez Persję, Syrię, Palestynę. Nie ulega wą- pliwości dla nikogo, że proces ten, to nie tyl- ko proces przeciwko Barbarze Sadowskiej i współoskarżonym, to także proces przeciwko temu, który ich inspirował.

Cieślakiem oskarżeniem dla Andersa jest wła- śnie oskarżenie tych ludzi, którym zarzucą się zbrodnie najcięższą zbrodnię przeciwko włas- nemu narodowi.

Prokurator wskazuje następnie sylwetki os- karżonych.

Przewód sądowy wykazał, że „Liceum” to była nie tylko polityka ale było to szpiego- stwo z całym właściwym środowiskiem szpiego- skiemu rozkładem. Rozkładem, dotyczącym nawet ludzi ideowych, do jakich niewątpliwie — przynależą — należy zaliczyć Sado- wską i Zieleniewskiego.

Ale w procesie tym wystąpił jeszcze jeden czynnik, którym jest bandytyzm uprawiany przez członków „Liceum”.

O słusznym wymiar kary

Chcemy — powiedział na zakończenie pro- kurator, — by wyrok w miarę winy — był słusznym i sprawiedliwym karą, by surowo zosta- li ukarani ci, którzy na to szczególnie zasłu- żyli. Chcemy dać możliwość i szansę powrotu do normalnego życia tym, których nasilenie złych zamiarów było najmniejsze. Chcemy, by mieli szansę powrotu do normalnego życia większą aniżeli inni, by wyszli z wyrokiem, który im wskaże drogę przyszłego życia.

Wszystkie kolonie letnie pod ścisłą kontrolą społeczną

W Kuratorium Łódzkim odbyła się konfe- rencja, zwołana przez Wojewódzką Komisję Kolonii Letnich, poświęcona sprawie zorgani- zowania należytej kontroli nad działaniem i pracą kolonii dla dzieci Łodzi, oraz dla dzieci innych ośrodków miejskich województwa łódz- kiego.

Przemysław Towarzystwo Kolonii Letnich i inne organizacje społeczne stworzyły dla dzie- ci naszego miasta 78 kolonii, poza tym dla dzieci z terenów województwa łódzkiego zmon- towano 143 kolonie i 110 wiejskich działek kol- onijnych. Kolonie te prowadzone są za fun- dusze, pochodzące z dotacji rządowych i pie- niędzy społecznych. Praktyka życia wykaza- ła, że dotychczasowy system kontroli był wa- dliwy i nie dawał oczekiwanych rezultatów. Pewne ośrodki kolonijne, położone na szlakach uczęszczanych i mieszczące się w miejscowo- ściach o ustalonej renomie ośrodków letnisko- wych, były terenem stałe powtarzających się

kontroli ze strony zainteresowanych ich dła- łaniem instytucji. Inne, położone na niedogod- nych szlakach komunikacyjnych, nie podlegały żadnej kontroli, lub też kontroli niedostatecz- nej. Ażeby istniejące niedociągnięcia usunąć, ustalono na konferencji ścisły plan kontroli ko- lonii letnich w tym sensie, że kolonie letnie położone w granicach poszczególnych powia- tów województwa łódzkiego, podlegają sta- łej i systematycznej kontroli, dokonywanej przez Powiatowe Komitety Kolonii Letnich, zaś do Wojewódzkiego Komitetu Kolonii Letnich należą będzie koordynowanie akcji lustracyj- nej nad całością akcji kolonijnej. W skład Woj. Komitetu Kolonii Letnich wchodzi przed- stawiciel wszystkich organizacji, które kolon- ie letnie organizowały. Należy się spodzie- wać, że dzięki racjonalnemu rozdzieleniu prac kontrolnych działanie wszystkich kolonii let- nich zostanie poddane dokładnemu nadzorowi i wglądowi czynników społecznego.

Manifestacje w Paryżu

PARYŻ PAP. Pod egidą narodowej rady ruchu oporu oraz pod hasłem obro- ny republiki, odbyła się w dniu święta narodowego Francji imponująca mani- festacja na Placu Bastylli. Wśród mani- festantów znajdowali się członkowie przed- stawicielstwa partii politycznych, działacze społeczni i id., m. inn. Thores, Ca- chin, Duclos, Puvert; członkowie stowa- rzyszenia rodzin bojowników, poległych o wolność Francji.

Federacja komunistyczna i socjali- styczna departamentu Sekwany mani- festowała wspólnie. Manifestacja trwała kilka godzin i skończyła się o godzinie 17-ej.

Uroczystości odbyły się również we wszystkich miastach Francji i Unii Fran- cuskiej.

Prezydent Francji Auriol otrzymał liczne depesze z życzeniami.

Katastrofa budowlana

W dniu wczorajszym w mieszkaniu ob. Han- delsmiana Pawła, przy ulicy Kilińskiego 16 — zawalała się podłoga przy czym jeden z domo- wników spadł wraz z meblami do mieszkania o jedno piętro niżej, gdzie na szczęście nie by- ło w tym czasie nikogo.

Ponieważ kamienica przy ul. Kilińskiego 16 grozi w dalszym ciągu zawaleniem inspekcja budowlana zarządziła przymusową ewakuację 6-ciu rodzin zamieszkujących tamże do schroni- ska.

Na marginesie

Grecki plebiscyt w Hiszpanii

W ubiegłą niedzielę gen. Franco poddał „gło- sowaniu ludowemu” wykonany sprytnie pro- jekt ustawy o sukcesji, której celem jest zapew- nienie krwawemu dyktatorowi rządów dożywc- nych i utwierdzenie faszyzmu w Hiszpanii. Idąc za radą pewnych polityków zagranicznych, gen. Fran- co postanowił wykonać ten obłudny manewr „w majestacie prawa” i pod pokrywką dążeń, zmie- rzających rzekomo do restytucji monarchii hispa- nskiej.

Znane powszechnie warunki polityczne dzisiej- szej Hiszpanii nie pozostawiały najmniejszych wątpliwości co do wyników tego oszukane- go „referendum”. Terror, podstępem i najrozma- ższymi lajdackimi sztuczkami „führer” hiszpański dopił tego, że mógł ogłosić światu o swoim „zwy- cięstwie”. 12 z górą milionów głosujących wy- powiedziało się jakoby za projektem faszyzmu, a miliony „poddanych” wypowiedziało się przeciwko, bądź też wstrzymało się od głosowania. Jedynie os- 100 robotnicze, jak np. Bilbao, dały zdecydowa- ną większość przeciwko dyktatorowi.

Nie dziwi nas, powtarzamy, ten „urzędowy” re- zultat. Wiemy co o nim sądzić, bowiem podobne „plebiscyty” 4 „referenda” obserwowaliśmy we swoim czasie w hitlerowskich Niemczech i we Włoszech Mussoliniego, a całkiem niedawno, bo w ubiegłym roku, w „kontrolowanej” przez an- gielskie bagnetki — Grecji.

Nie należy jednak wątpić i trzeba być na te przypuszczenia, że reakcja międzynarodowa pó- wiła „zwycęstwo” gen. Franco chorałom wras- kiem triumfu, a rządy, które jej interesom służą przyjmą wynik hiszpańskiego „referendum” z ży- cielnością i z jak najlepszą wiarą. A że właśnie wysła- nicy Caudilla prowadzą w USA rokowania o po- żytkie 200 milionów, więc jest bardzo możliwe, że ostatni „sukces” takiego „demokraty”, jak Franco, przyczyni się do szybkiej finalizacji tych pokowań. Cnota musi być wynagrodzona.

JAMES ALDRIDGE

2

SPRAWA HONORU

POWIEŚĆ

Quell podniósł rękę na pożegnanie i poszedł w kierunku drugiego samolotu, znajdującego się o jakieś 200 metrów da- lej: dwóch mechaników już rozgrzewało motory. W drodze Quell spojrzał na niebo i zobaczył przelotny błękit oraz białe, jak kreda plamy obłoków. Obłoki były zbyt wysoko, aby móc się w nich schować. Jakies 15.000 stóp wysokości i to w dodatku dość rzadkie. Możliwe, że 12.000 to niezbyt wysoko do atakowa- nia. Grecy opowiadali, że „Savoie” trzy- mają się na wysokości 10.000. Ale mogli wzniesić się wyżej, aby uniknąć ognia zenitówek. Grecy powinni byli wstrzy- mać się od ostrzeliwania samolotów.

Takie właśnie były myśli Quella, gdy szedł przez lotnisko. Kiedy się zbliżył do niewielkiego samolotu, z kabiny wylazł młody lotnik i przywitał go. Motor sa- molotu był dostatecznie rozgrzany i ma- szyna gotowa do odlotu.

— Czy wszystko w porządku, sier- żancie? — zapytał Quell lotnika.

— Wszystko w porządku. Proszę uwa- żać tylko na podłogę kabiny. Rozłazem trochę smaru i chociaż wytarłem, należy- chodź ostrożnie, aby się nie poślizgnąć.

Młody lotnik włożył kombinezon, skon- trolował pasy spadochronu i skoczył do kabiny. W kabine Quella nałożył hełm,

umocował mikrofon przy ustach i wła- czył motor. Maszyna połączyła się po- trawie i nagle płynnie oderwała się od ziemi, szubując coraz wyżej. W błękitie nieba przylatywały się do niej jeszcze 4 samoloty, startujące z różnych krańców lotniska. Wszystkie były typu „Gladia- tor”. W bezkresach przestworzy samo- loty uszływały się w kształcie strzały, której ostrze stanowił samolot Quella.

Eskaadra parła w górę. Ziemia coraz bardziej uciekała sprzed oczu. 5 pości- gowców szerokim łukiem rozwinęło się nad masywami gór, otaczających lotnis- ko. Eskaadra wznosiła się coraz wyżej. W dół, jak mapa plastyczna — rozrzu- cone Ateny. Quell mógł widzieć nowe miasto. Na ulicach nie można było zau- ważyć najmniejszego ruchu. W mieście ogłoszono alarm lotniczy. Akropol, jak biała plama, leżał między miastem a mo- rzem. A dookoła ciągnęły się ciemno- szmaragdowe łąki, pola i lasy, zlewając się w jedną, zieloną masę.

— Otóż jesteśmy w Grecji — pomy- ślał Quell, obrzucając spojrzeniem leca- ce za nim samoloty. — Jak to wszystko przypadkowo się ułożyło. I rzeczywi- ście, wszystko się ułożyło naprawdę przy- padkowo i zupełnie nieskomplikowanie. Po prostu trzeba było gdzieś skierować beczynną eskaadrę.

Pewnego pięknego dnia, gdy eskaadra znajdowała się w Fuke a samum szalał w pustyni. Hacky powiedział: „Prawdo- podobnie posła nas jednak do Grecji”. I tak się stało. Ale nikt nie pewnego o tym nie wiedział, nawet wtedy, gdy Quell i Hacky opuścili Fuke i wystarto- wali do Heliopolis, pod Kairem. Hacky był dowódcą eskaдры, więc, gdy poleciał do Kairu, a pozostali „Gladiaторы” skie- rowano do Heliopolis na rejon, można już było odgadnąć, że w powietrzu wi- sza jakieś zmiany. Finn i John Hearsy spotkali dowódcę na lotnisku. Opowie- dzieli mu jak pierwszorzędnie spędzili czas, gdy remontowano samoloty. „Miel- li już wracać, ale nagle sztab ich zatrzy- mał. Nie wiedzieli co to ma znaczyć. Wkrótce cała eskaadra dowiedziała się o tym, że Hacky został niezwłocznie wez- wany do Kairu.

Lotnicy siedzieli w kairskim barze i pili wino, czekając na Hacky, który ja- koś nie wracał ze sztabu. Co prawda sztab znajdował się na końcu miasta. Gdy Hacky wreszcie powrócił, wszyscy w milczeniu zwrócili się do niego. On wzruszył ramionami i powiedział tylko jedno słowo: „Grecja”. Wszyscy po- grażyli się w myślach. Zapanowała ci- sza. Każdemu z nich chciało się porzą- mawiać między sobą na ten temat, ale obowiązywało milczenie. To było jesz- cze tajemnica wojskowa. A więc nale- żało milczeć. Jednak wieczorem, wra- cając do koszar, Hacky powiedział Quel- lowi, że oprócz 80-ej eskaдры innych po- ściągowców do Grecji nie mają zamiaru na razie wysłać.

— W Grecji będzie tylko nasze lotnic- two, — dodał Hacky. — Nic więcej, prócz lotnictwa i bazy zaopatrzenia.

211-ta eskaadra, wiesz, „Blennheimy”, już tam się znajdują. I eskaadra „Wellington” również jest tam. Będą robić nocne na- loty na Włochy. „Blennheimy” tymcza- sem bombardują Albanię. Będziemy im towarzyszyć. Przez parę dni zatrzyma- my się w Faleronie, obok Aten, a później na pewno przetrzemy nas do Larissy, w głąb kraju. Powiadają, że tam pleska pogoda i niebotyczne góry.

Hearsy już zdążył odpowiedzieć wszy- stkim, że Ateny to piękne miasto. Ale nikt mu nie wierzył, chociaż Hearsy za- pewniał, iż Ateny to naprawdę całkiem nowoczesne miasto, bynajmniej nie jakaś antyczna dziura.

Hearsy opowiadał jeszcze dużo cie- kawych rzeczy: mówił, że tam nikt nie włada angielskim, za to każdy zna fran- cuski i niemiecki. Podobno w mieście są bajeczne bary, no i dziewczęta. Prze- ważnie Węgierki. Jak zawsze greszą na Bałkanach. „Zdażymy pewnie pod koniec” — powiedział Hearsy. Quell ni- gdy nie tracił osobliwego optymizmu, więc, śmiejąc się — powiedział:

— Oni mogą jeszcze przygotować dla nas niespodziankę!

— Kto oni? Grecy? — zapytał Hear- sy. — Wiesz, to są nieźli żołnierze, po- trafiają walczyć.

Eskaadra wyleciała z Heliopolis naza- jutr. Samoloty były ustawione w szy- ku bojowym.

Było to trudne przedsięwzięcie. Prze- latując nad Kretą, musieli się zatrzymać. Trzeba było odnowić zapas benzyny. Hacky czekał na kolegów w Faleronie. Miał wygodny autobus, który wraz z per- sonalem technicznym przybył tu morzem. Tym właśnie autobusem lotnicy przeje- chali do Aten.

D. c. n.)

Ameryka odwraca się od zasad Roosevelta

Generałowie u steru polityki

Koncepcja panowania i światowej ekspansji

Zmiany, jakie zaszły w politycznym życiu Stanów Zjednoczonych po wojnie minionej, nie ograniczyły się tylko do zwykłych, powojennych trudności.

Ma tu znaczenie również fakt nienotowanego dotąd w historii USA coraz bardziej wzrastającego wpływu zawodowych wojskowych na politykę zagraniczną Stanów Zjednoczonych.

Nie jest bynajmniej przypadkowe, że akcja Trumana, skierowana ku opanowaniu najszerzej możliwie sieci baz strategicznych, została podjęta tuż po wojnie. Scistym doradcą prezydenta w sprawach polityki zagranicznej USA jest admirał Leahy, który obok innego wojskowego — Marshalla — stoi dziś na czele amerykańskiego kierownictwa sprawami zagranicznymi.

Zasięg wpływów wojskowych kół w życiu politycznym Stanów Zjednoczonych jest bardzo szeroki, najbardziej jednak widoczny jest on w polityce zagranicznej. Na czele określonych „sfer interesów” Stanów Zjednoczonych stoją — generałowie: Mac Arthur, szef okupacyjnej armii w Japonii, Clark, który dowodzi amerykańskimi siłami na terenie śródziemnomorskim, i Clay, reprezentujący władzę USA w amerykańskiej strefie okupacyjnej Niemiec.

Generałowie ci, zależnie od terenu swego działania, reprezentują zasadnicze koncepcje obecnej polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych. Koncepcje te, mimo pozornych sprzeczności, uzupełniają się nawzajem, składając się na całość ekspansyjnej polityki zagranicznej USA.

Generał Mac Arthur reprezentuje tzw. „koncepcję dalekowschodnią”. Koncepcja ta polega na szczególnym akcentowaniu sprawy panowania Stanów Zjednoczonych na Oceanie Spokojnym i pilnowaniu rozszerzenia się wpływów gospodarczych amerykańskich na terenach Dalekiego Wschodu. Wysiłki Mac Arthura idą w kierunku stworzenia ze zwyciężonej Japonii lennego, półkolonialnego państwa Stanów Zjednoczonych. Bazą wyjściową dla ekspansji amerykańskiej na kontynencie azjatyckim miałyby się stać Chiny i południowa Korea. Jak aktywny jest grupa polityków, działających pod kierunkiem Mac Arthura, o tym świadczy ich dyplomatyczny wysiłek, skutkiem którego było przyznanie Stanom Zjednoczonym sześciuset wysp na Pacyfiku, dawniej stanowiących własność Japonii.

Zdaniem Marshalla i Clarka, najbardziej

istotnym zagadnieniem polityki zagranicznej USA jest panowanie nad basenem śródziemnomorskim, nad wybrzeżami południowej Europy i Azji Mniejszej. W dalszej konsekwencji — jest to zagadnienie panowania nad źródłami ropy naftowej na Bliskim Wschodzie, skąd też koncepcja ta — do której wyraźnie przychylił się prezydent Truman — nosi nazwę „bliskowschodniej”.

Trzecia koncepcja wreszcie — koncepcja aktywności na terenie europejskim, pochodząca od szefa okupacyjnych władz amerykańskich w Niemczech, Clay’a, a popierana przez Harrimana, byłego członka i kierownika ekipy amerykańskiego ministerstwa spraw zagranicznych i obecnego kandydata demokratycz-

nej partii na stanowisko kierownika polityki zagranicznej USA, dąży do wzmocnienia gospodarczych i politycznych wpływów Stanów Zjednoczonych w Europie w oparciu o Anglię, Francję i Niemcy zachodnie.

Cokolwiek się powiedziało o tych trzech koncepcjach — jest pewne, że żadna z nich nie ma na celu ułożenia współżycia narodów na zasadach, przyjętych przez kartę O. N. Z. Stoją one w całkowitej sprzeczności z nacelną tezą polityki zagranicznej amerykańskiej, sformułowanej przez Roosevelta w jego słynnym powiedzeniu: „Świat jest jeden i wymaga jednolitości w powszechnym, pokojowym wysiłku zgodnie współpracujących nad przyszłością narodów”.

Dobre początki

Dzielnica Górna stawia pierwsze kroki

Dzielnica Górna to nasz beniaminek; to najmłodsza z wszystkich dzielnic organizacji łódzkiej PPR. Młody jest również jej sekretarz, tow. Dubilas. Jako, że jednak na młodych „stoi świat”, a że w dodatku skupił się tu cały szereg wielkich fabryk, można więc mieć nadzieję, że z naszej latorośli będziemy mieli pociechę. A teraz pozwól sobie na kilka uwag krytycznych. Towarzysze stwierdzili zgodzie na odprawie, że dzielnica jest spóźniona w akcji walki z drożyzną. (mają dopiero 6

komitetów antydrożyznianych a i te nie są zbyt aktywne).

Samokrytyka to zawsze rzecz bardzo cenna. Mam jednak wrażenie, że jako dodatek do niej potrzebny jest jeszcze konkretny plan, by niedociągnięcia usunąć.

Owszem, towarzysze bardzo słusznie podkreślili, że nie należy ograniczać się do komitetów fabrycznych, lecz tworzyć również uliczne i domowe. Podkreślili rzecz niezmiennie ważną, a mianowicie, że komitety nie powin-

ny czekać na wezwanie Komisji Specjalnej, lecz od razu zabrać się do roboty.

Doświadczenie pokazało, że apel o sygnalizowanie adresów niesumiennych kupców znajduje oddźwięk tylko u najbardziej świadomych konsumentów. A przecież w obniżce cen zainteresowany jest cały świat pracy, a więc tysiące i dziesiątki tysięcy powinny i mogą w akcji tej wziąć czynny udział. Do tego jednak potrzebne są dwie rzeczy: inicjatywa człowieka oddziału klasy pracującej, to znaczy PPS-owców i PPS-owców oraz ujęcia akcji w odpowiednie ramy organizacyjne. Gdyby każda z naszych dziesiątek partyjnych wspól z odpowiedzialną grupą towarzyszy z PPS podjęła się cichej kontroli sklepów określonego odcinka dzielnicy — oczywiście skupiłszy wokół siebie bezpartyjnych to napewno w ciągu kilku dni Komisja Specjalna byłaby w posiadaniu adresów wszystkich niesumiennych kupców. Ci ostatni zaś pod stałą czujną opieką grupy nieznanym sobie klientów-kontrolerów, musieliby w końcu zerwać ze swym nawykiem zdzierania z człowieka pracy siódmej skóry. O tych sprawach pisaliśmy niejednokrotnie na łamach naszej gazety, nie zaszkodzi jednak jeszcze raz przypomnieć.

Teraz druga uwaga. Zarówno członkowie komitetu dzielnicowego, jak i sekretarze kół mówili dobrze i słusznie o jednolitym froncie obu partii robotniczych. Dlatego jednak nie słyszeliśmy na odprawie ani słowa o tym, jak współpracują ze sobą oba Komitety dzielnicowe? Czy pierwszą czynnością nowopowstałego Komitetu Górnego nie powinno być zawarcie znajomości i przyjaźni ze swymi sąsiadami, towarzyszami PPS?

Na zakończenie dodałbym tylko, że tow. tow. Dubilas i Małolepszy a także sekretarze kół mówili krótko, rzeczowo i bez frazesów, a powinni włączyć do nich przykład niektórych członków tegoż Komitetu, którzy zaletą rzeczowości niekoniecznie grzeszą.

Interrelacje naszych Czytelników

O buty dla kobiet pracujących

W Łodzi bodajże 60 procent pracujących stanowią kobiety. Piszę to ja, mężczyzna, i dlatego mogę być obiektywnym. Kobiety w znacznej większości to ofiarne, oddane robotnice. Dlatego też powinniśmy się zastanowić jak im ulżyć. Kwestia butów dla pracujących kobiet jest palącą. Zw. Zawodowe przydzielają od czasu do czasu buty robocze dla mężczyzn po dostępnej cenie 650 złotych za parę. Dla kobiet takiego przydziału nie było. Czyżby nasze fabryki obuwia nie mogły przynajmniej raz w roku wyprodukować dla kobiet obuwia? Wiemy wszyscy, że brak nam skóry. Jednakże można różnie radzić. Wszak w sklepach prywatnych pantofle damskie też są na drewnianych czy gumowych podszewkach, lecz kosztują kilka tysięcy złotych.

Przy większym wysiłku dałoby się może zorganizować jakąś pomoc. Są u nas fabryki gumowego obuwia. Należy pamiętać, że lato szybko przechodzi — kobiety pracujące już się martwią, myśląc o zimie. Nasze robotnice zasłużyły sobie na troskę. W robotniczej Łodzi złożyły obywatelski egzamin, pracując ofiarnie na równi z mężczyznami.

pracownik P.Z.P.B. i W. Nr 22
Bolesław Faust

Kulturalna kronika radziecka

W związku z obchodzoną w roku bieżącym 800-leciem Moskwy, Akademia Nauk w ZSRR przygotowuje nową sześciotomową historię Moskwy.

Opera w Leningradzie wystawiła z wielkim powodzeniem balet współczesnego kompozytora radzieckiego Aleksandra Krejna pt. „Talliana”. Jest to pierwszy balet o młodzieży radzieckiej.

Teatr Łódzki z gościnną w stolicy

Występy Teatru W. P. w Warszawie

W nadchodzącą sobotę 19 bm., Teatr Polski w Łodzi występuje z premierą komedii Szekspira „Burza”, w reżyserii Leona Schillera i dekoracjach według projektu Władysława Daszewskiego.

Po oficjalnej premierze, zespół wyjeżdża 21 bm. do Warszawy, gdzie na scenie Państwowego Teatru Polskiego wystąpi kilkakrotnie w „Burzy”, poza ramami konkursu szekspirowskiego.

Z wystawionych dotychczas na scenach polskich sztuk szekspirowskich do konkursowych zawodów eliminacyjnych, jakie odbędą się w Teatrze Polskim w Warszawie, wyznaczone zostały: komedia „Jak wam się podoba”, wystawiona przez Iwo Galla w teatrze „Wybrzeża”, oraz tragedia „Romeo i Julia”, grana w Teatrze Miejskim w Toruniu, w inscenizacji i reżyserii Wilama Horzycy.

Walka z drożyzną trwa

Dalsze kary za pobieranie nadmiernych cen

Walka, wydana przez Delegaturę Komisji Specjalnej w Łodzi, zatacza z każdym dniem szersze kręgi. Podobnie, jak przy Miejskiej Radzie Narodowej w Łodzi, również przy wszystkich powiatowych Radach Narodowych na terenie woj. łódzkiego zostały stworzone społeczne komisje kontroli cen, na czele których stoją z ramienia poszczególnych Rad Narodowych inspektorzy, przydzieleni przez Delegaturę Komisji Specjalnej. Trzeba zaznaczyć, że młody ten organ, w którego szeregach znajdują się przedstawiciele wszystkich warstw społeczeństwa, staje się z każdym dniem bardziej aktywny. Świadczą o tym meldunki, nadsyłane do Delegatury Komisji Specjalnej w Łodzi. Na skutek tych meldunków ukarani zostali:

Zaloga Józef — właściciel młyna, zamieszkały Rudź-Bugaj, gmina Broszycze Wielkie, powiat łódzki, za ukrywanie maki dla celów spekulacyjnych i za częściowe zepsucie tejże maki na skutek zbyt długiego magazynowania — grzywną w wysokości 100.000 złotych.

Borzęwski Tadeusz — właściciel piekarni w Opocznie, ul. Rzeźnicza 1, za pobieranie nadmiernych cen za chleb i wypiek bułek o niższej wadze — grzywną w wysokości 50.000 zł.

Kołodziejski Jan — właściciel piekarni w Zgierzu przy ul. Sienkiewicza 28, za pobieranie nadmiernych cen za chleb — grzywną w wysokości 20 tysięcy złotych.

Kołodziejski Marian — właściciel piekarni w Zgierzu przy ul. Sienkiewicza 53 — za pobieranie nadmiernych cen za chleb — grzywną w wysokości 15.000 złotych.

Sekowski Józef — właściciel sklepu spożywczego w Sulejowie, ul. Piotrkowska 20 — za pobieranie nadmiernych cen za sól i zapalki ukarany grzywną 3.000 złotych.

Na terenie Łodzi za pobieranie cen spekulacyjnych na artykuły pierwszej potrzeby ukarani zostali grzywną w wysokości 5.000 zł:

Barłowski Maria, właścicielka sklepu spożywczego w Łodzi, ul. Krucza 1, za pobieranie za masło cen spekulacyjnych.

Tomczak Zofia, właścicielka owocarni w Łodzi przy ul. Limanowskiego 8, za brak cen na artykułach spożywczych.

Poza tym w Sieradzu przy udziale 18 osób została przeprowadzona kontrola 20 sklepów, w których za nadmierne pobieranie cen i u-

krywanie towaru spisano protokoły karne. Taką samą kontrolę przeprowadzono na terenie Łasku, gdzie grupa kontrolerów, złożona z 20 osób, na 43 skontrolowane sklepy spisała 43 protokoły karne. We wszystkich wy-

padkach za pobieranie cen spekulacyjnych, odmowę sprzedaży artykułów spożywczych i ukrywanie towaru, sprawy skierowano do Delegatury Komisji Specjalnej w Łodzi.

Świt.

Prymas Hlond rehabilituje Niemców

Niedzielną „Dziennik Polski” przynosi informację, która zaskakuje na to, aby zastanowiło się nad nią całe społeczeństwo polskie.

Oto, co pisze pismo krakowskie: „Wielki włoski tygodnik informacyjny „Tempo” przyniósł dnia 7 czerwca obszerny wywiad swego specjalnego korespondenta z Polski, znanego włoskiego dziennikarza — Lamberto Sorrentino, przeprowadzony z prymasem Polski, kardynałem Hlondem.

Wywiad stanowi obronę i PRÓBĘ REHABILITACJI NIEMCÓW, po raz pierwszy przeprowadzoną w tej formie przez osobistość polską. Pod względem myśli wywiad jest w tej sprawie powtórzeniem bez wyjątków zmian starych tez, głoszonych przez germanofilskie czynniki na całym świecie.

Kardynał skrzyżł się w wywiadzie na „pewną zaborczość”, okazywaną przez naród niemiecki, wychwałł jednak liczne pozytywne cechy tego narodu, zwłaszcza wysoki poziom wykształcenia, osiągnięcia cywilizacyjne, wreszcie pracowitość. Nie poprzestaje na tym, wywiad poświęca sporo uwag ZSRR i narodowi rosyjskiemu.

Tu kardynał Hlond nie znalazł niczego pozytywnego do powiedzenia, gdyż nawet zwycięstwo na wschodzie uznał za wynik braku uzbrojenia niemieckiego, a nie bojowych wartości żołnierza rosyjskiego.

Wywiad wadzi się zarazem w wewnętrzne sprawy rosyjskie i czyni to w sposób wybitnie jędrzący i nie poważny, co musi być uznane za nieodpowiedzialną próbę zakłócenia przyjaznych stosunków polsko-radzieckich.

Jak się dowiadujemy, polskie czynniki rzę-

dowe nie myślą obciążać duchowieństwa czy Kościoła jakąkolwiek odpowiedzialnością za ów wysoco niefortunny i jędrzący wywiad.

Duchowieństwo polskie, które wspólnie z całym narodem, a pod niezłomnym przewodnictwem kardynała Sapiehy, stawiało czoło Niemcom, ma co do Niemców własne zdanie, nieco odmienne od zdania człowieka, który w momencie klęski opuścił swój kraj, diecezję, kapłanów i wiernych.

Niezależnie od podobnych wystąpień, wyraźnie przeznaczonych dla utrudniania wzajemnych stosunków, polityka Polski będzie zmierzać w dziedzinie stosunków religijnych do osiągnięcia jak najpełniejszego porozumienia. Jest jednak rzeczą jasną, że tego rodzaju wystąpienia, jak ów włoski wywiad kard. Hlonda, nie ułatwiają tej pracy.

„Głos Ludu” zaopatruje tę wiadomość w taki komentarz:

„Wydaje się nam, że te informacje powinny zostać wyjaśnione do końca przez powołane czynniki. W szczególności uważamy za niezbędne wyjaśnienie:

1) czy wywiad, zamieszczony w „Tempo”, odpowiada w swej treści rzeczywistości przebiegów rozmowy p. Sorrentino z prymasem Hlondem. O ile nam wiadomo, NIE ZOSTAŁ ON DOTĄD ZDEMENTOWANY PRZEZ KOŁA ZBLIŻONE DO KS. PRYMASA;

2) czy wypowiedzi ks. prymasa Hlonda podzielane są przez polityków, lubiących nazywać się „działaczami katolickimi” — czy i oni uważają za słuszne podkreślanie „wysoko politycznych cech” narodu niemieckiego.

Do sprawy tej jeszcze powrócimy”.

Podwójna rola szefa lotnictwa

Zdrajca Francji przed trybunałem

Słynny lotnik Costes był na usługach Hitlera

Ostatnio całą Francję poruszyło aresztowanie słynnego lotnika Costes'a, który w 1930 r. przeleciał z Paryża do Nowego Jorku, bijąc wszelkie ówczesne rekordy. Od tego czasu narwisko Costes'a było na ustach całej Francji. Lotnik stał się bożyszczem tłumu, a jednocześnie, zajął wybitne stanowisko w lotnictwie francuskim. W szeregu miast francuskich jego imieniem nazwano place i ulice...

Dziś Costes został postawiony w stan oskarżenia pod zarzutem najcięższego przestępstwa — zdrady własnego narodu i współpracy z Niemcami.

Sledztwo udowodniło, że lotnik od 1940 roku przeszedł na stronę Niemców i został agentem wywiadu niemieckiego. Jednocześnie Costes rozpoczął współpracę z Luftwaffe. Są poszlaki, iż łączyły go jakieś, bliżej jeszcze nieznane nici z lotnictwem III Rzeszy przed 1939 r.

W 1941 roku zdrajca własnego narodu wydał Niemcom, schowane przed wrogiem przez Francuzów plany konstrukcji dział lotniczych typu Hispano-Suiza. Tajemnica miejsca, gdzie były schowane te plany, była mu znana z tytułu wysokiego stanowiska, zajmowanego w sztabie lotnictwa francuskiego. Mniej więcej w tym samym czasie Costes na rozkaz wywiadu niemieckiego wyjechał do Południowej Afryki, gdzie pracował na rzecz Niemiec w charakterze agenta. Łączyły go tam bliskie stosunki z dowództwem armii francuskiej, w szczególności zaś z niektórymi osobami z wyższej generalicji. Należy również podkreślić, iż jednym z entuzjastów Costesa był również w swoim czasie Herriot...

Z rozkazu swoich nowych panów, Costes wyjechał w 1943 roku do USA wraz z żoną — znaną artystką filmową, pochodzącą, jak głosi

prasa francuska, z rodziny książąt kaukaskich. Na terenie Stanów Zjednoczonych zdrajca szpieg rozpoczyna podwójną grę.

Aby ułatwić sobie przeprowadzenie zadań niemieckiego wywiadu, Costes nawiązuje kontakt z kołami, zbliżonymi do amerykańskiej służby wywiadowczej. Nie zatrzymuje się nawet przed wydaniem w ręce Amerykanów — drugiego zdrajcy francuskiego narodu, lotnika Cavaillera, również agenta niemieckiego, tylko na mniejszą skalę i w mniejszym zakresie. Wydanie Cavaillera miało mu ułatwić uzyskanie należytego zaufania ze strony amerykańskich kół wojskowych.

Szpiegowska działalność Costes'a trwała aż

do końca wojny i została zdemaskowana dopiero kilka tygodni temu. Stało się to w drodze przypadku. Niespodziewanie znaleziono dokumenty, świadczące niezbicie o pracy Costes'a na rzecz Hitlera.

Z początku Costes wypierał się winy. Lecz, przyparty do muru, przyznał się do wszystkiego. Oświadczył, iż został agentem wywiadu niemieckiego dlatego, że był pewny zwycięstwa Hitlera. Po tym zwycięstwie spodziewał się otrzymać, w nagrodę za zdradę i pracę szpiegowską, olbrzymią zapłatę oraz wysokie stanowisko w lotnictwie niemieckim.

Proces Costes'a trwa i są spodziewane nowe sensacje.

Łódzki P.M.T. na pierwszym miejscu produkcji

200-ny członek P. P. R. otrzymał legitymację

Peperowcy z Monopoli Tytoniowej z dumą, uzasadnioną zresztą, opowiadają o swych ostatnich sukcesach partyjnych. Chaos zarówno produkcyjny jak i organizacyjny, który do niedawna istniał w P. M. T., powoli ale systematycznie znika. Stało się to dzięki odnowionej współpracy PPR i PPS i ich wspólnym wysiłkom.

Ze wszystkich wytwórni tytoniowych P.M.T. w Łodzi jest produkcyjnie na pierwszym miejscu. Na skutek czujności i ostrej walki obu kół i najlepszych robotników, zmniejszają się również wypadki kradzieży, które w P. M. T. były istną plagą.

Jednakże najlepszą kartą w pracy peperowców tej instytucji — to istniejąca tam młoda gwardia naszej Partii — ZWM-owcy. W P.M.T. powstał komitet antyspekulacyjny, do którego zgłosili się wszyscy ZWM-owcy w liczbie 29. Młodzi nie na żarty zabrali się do roboty. O ich pracy napiszemy osobno. Na tym miejscu chcemy tylko dodać, że młodzi z P.M.T. za swą ofiarną współpracę z komitetem do walki ze spekulacją, otrzymali publiczną pochwałę od przedstawicieli Komisji Specjalnej.

W tych dniach w P.M.T. odbyła się uroczystość wręczenia legitymacji 200-mu członkowi PPR. I na tym odcinku PPR-owcy w

WIELKA ZNIŻKA CEN!

Wyprowadz posezonowal

Płaszcz

damskie	6.500.—
modelowe	8.400 do 10.500.—
zimowe na watolinie	8.640.—
peleryny damskie	1.800 —
kurtki kanadyjski	4.400.—
nieprzemakalne	6.500.—
reglany męskie	10.500.—
gabardynowe	19.500.—

Garnitury

męskie	6.000.—
dobry gatunek	8.400 do 12.000.—
marynarki	8.500.—

Zniżki dla członków Związków Zawodowych za okazaniem legitymacji.

J. STANKIEWICZ

Piotrkowska 18 (sklep w podwórzu)

Okres budowy nowych dróg „Społem“

Wybory do samorządu spółdzielczego

Ostatnio zostały ukończone na terenie całej Polski, wybory do Rad Oddziałowych „Społem“. W sierpniu odbędą się wybory do Rad Okręgowych, a w jesieni zjazd delegatów wojewódzkich dokona wyboru Rady Nadzorczej, która z kolei wybierze Zarząd.

Po wyborach do samorządu spółdzielczego, przeprowadzanych przez Związek Gospodarczy Spółdzielni RP „Społem“, zarządził wybory druga wielka centrala spółdzielcza, Bank Gospodarstwa Spółdzielczego.

Wybrana przez delegatów Rady okręgowej na Zjazd Główny omawia całokształt zagadnień dotyczących „Społem“ i spółdzielczości.

Nie tylko członkowie, lecz i organizacje zawodowe, społeczne i polityczne, interesują się wyborami do samorządu spółdzielczego.

Wybory oddziałowe odbyły na 250 zgromadzeniach, w których prócz przedstawicieli władz, partii, związków zawodowych, organizacji młodzieżowych, wzięło udział 25.000 osób reprezentujących 2.010 tysięcy członków spółdzielni, należących do „Społem“.

Na każdym zgromadzeniu rozpatrywano działalność „Społem“ z 1945 i 1946 roku, gdzie uczestnicy wyrażali swe opinie, nie szczędząc krytyki, wskazywali na braki, wysuwając szereg projektów. Wyszukiwano potrzeby rozszerzenia sieci placówek spółdzielczych, szkolenia pracowników, konieczność przystosowania asortymentów towarów przemysłowych do potrzeb nabywców oraz podniesienia jakości tych towarów, braku posz i uwarunków sztucznych.

W wyniku wyborów powstało 251 Rad Oddziałowych w skład których weszło 3.085 nowo wybranych członków. Wybory uwzględniły odpowiednią reprezentację w Radzie każdego typu spółdzielni.

Z list bloku demokratycznego wyszło z

NAGLY ZGON

W dniu 12 bm. około godz. 10-ej rano Aleksandra Marek, chora od dłuższego czasu na serce, zam. przy ul. Kilińskiego 25, udała się do lekarza, Konst Zofii, zam. przy ul. Piotrkowskiej 70, celem poddania się badaniu. Podczas badania chora doznała ataku serca. Doktor Konst wezwała Pogotowie P.C.K., którego lekarz stwierdził zgon.

ZNÓW PIJANY SZOFER

Samochód osobowy Nr 90145, prowadzony przez właściciela ob. Ryszarda Kraszewskiego, który był w stanie nietrzeźwym i jechał bez prawa jazdy, na ulicy Piotrkowskiej dotkliwie uderzył ob. Mariannę Błaszczuk, zam. na Marynki III przy ul. Żołędzkiej 11. Szofer został zatrzymany do dyspozycji prokuratora.

wyborów 77,9 procent działaczy spółdzielczych, duży odsetek członków Rad stanowią bezpartyjni.

Na 251 aktów wyborczych wpłynęło 5 protestów, które obecnie rozpatrywane są przez specjalną komisję Rady Naczelnej.

W tej chwili czynione są już przygotowania do sierpniowych zgromadzeń w okre-

gach, z których wyłoni się 14 Rad wojewódzkich.

Rozważana jest możliwość zmiany zasad wyborczych, które są zbyt wieloszczebelowe oraz możliwość wyłaniania samorządu, któryby obejmował wszystkie organizacje spółdzielcze na terenie powiatu, województwa i całego kraju.

W Okręgowym Sądzie Karnym dwa dni trwał proces Mariana Pijanowskiego. Sprawa ta była już kilkakrotnie zapowiadana, w skutek jednak niestawienia ważnych dla całokształtu sprawy świadków, proces ten uległ odroczeniu.

Rozprawie przewodniczył sędzia Szalański, oskarżał prokurator Ciesielski.

Pijanowski ma lat 33, z zawodu młynarz, w czasie okupacji mieszkał w Brzezinach. Został on aresztowany w lipcu 1945 roku pod zarzutem współpracy z gestapo.

Zostały odnalezione autentyczne akta ge-

stapo, z których wynikało, że Pijanowski od marca 1943 roku do stycznia 1945 roku był zarejestrowanym konfidentem gestapo Nr W 43-547 i złożył około 20 meldunków na Polaków, a nawet na Niemców. Ofiary jego zostały aresztowane i wywiezione do obozów koncentracyjnych, skąd wiele osób nie wróciło.

Pijanowski, jak wynikało z przewodu sądowego, w czasie okupacji sam narzucał się jako komendant okręgu NSZ na Brzeziny w kompanii „Bolesław“, liczącej 60-ciu członków. Po przedni komendant, który został aresztowany — jeszcze w więzieniu ostrzegł podkomendnych przed Pijanowskim.

Na kolonie w Kolumnie!

Zarząd Koła Polskiego Związku b. Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych w Łodzi niniejszym zawiadamia, że w związku z rozpoczynającym się III-cim turnusem na koloniach letnich w Kolumnie, odbędzie się rejestracja chłopców w Sekretariacie Związku, ul. Jaracza Nr 3, od dn. 18 bm. do dnia 24 bm. w godzinach urzędowych.

Wobec tego towarzysze są zobowiązani w dalszym ciągu przodować w swej pracy produkcyjnej, społecznej i politycznej. (B)

Pijanowski skazany na karę śmierci

Oskarżony przyznał się z gestapowcem w Brzezinach, Roloffem, który wprowadził go do służby w gestapo. Pijanowski był w stałym kontakcie z szefem Nachrichten Dienst gestapo łódzkiego — Bayerem. Ten nikczemny konfident wykorzystywał swoje wynagrodzenie za donosy w gestapo na ulepszenie swojego życia, w którym robił wciąż nowe inwestycje.

Niemcy wiele meldunków Pijanowskiego nie wykorzystali, chcieli bowiem, jak to wynika z akt gestapo, wykorzystać go do jakiejś na większą skalę zakrojonej akcji i w związku z tym nie chcieli go demaskować.

Pijanowski został skazany na karę śmierci.

WYKŁADY

Wydział Propagandy Komitetu Łódzkiego zawiadamia, że w środę 16 lipca punktualnie o godzinie 18-ej odbędzie się piąty wykład w ramach III Dzielnicowego Kursu Szkoleniowego.

Temat wykładu: Aktualne zagadnienia polityczno-gospodarcze na wsł.

Wykładać będą:
Dzielnica Ruda Pabianicka — tow. dyr. Gupryn, Górna — tow. Sullga, Górna Prawa — tow. Miller, Górna Lewa — tow. Jaszczyn, Widzew — tow. dyr. Sas, Śródmiejska Lewa — tow. Nimiński, Śródmieście — tow. Egierski, Prawa Śródmiejska — tow. dyr. Czekalski, Staromiejska — tow. Cyrański, Bałuty — tow. Jóźwiak.

ZEBRANIA KÓŁ PPR

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania kół w następujących dzielnicach:

RUDA PABIANICKA:
O godzinie 13-ej zebranie koła wykonawczal oraz koła i zmiany i oddziału firmy „Horak“.

O godzinie 16-ej zebranie koła Wozowni.
O godzinie 13-ej zebranie koła pierwszej zmiany i. Habig.

WIDZEW:

O godzinie 13,30 zebranie koła f. Hirsberg.
O godzinie 15,30 zebranie koła f. „Znicz“ oraz koła fabryki Kwasa Mlecznego.
O godz. 15-tej koła f. „Kunert“.

O godzinie 14-ej zebranie koła tkalni PZPB Nr 5.

GÓRKA LEWA:

O godzinie 8,30 zebranie koła Straży Obozowej PZPB Nr 1.

O godzinie 13-ej zebranie koła f. Makowski.

O godzinie 13,30 zebranie koła PZPB Nr 8 zmiany pierwszej.

GÓRKA PRAWA:

O godzinie 13,30 zebranie pierwszego koła Ubezpieczalni Społecznej.

O godzinie 15-ej zebranie koła Nr 1, 2 i 3 PZPB Nr 6 „A“.

O godzinie 15-ej zebranie kół Nr 4 i 5 PZPB Nr 4.

GÓRKA:

O godzinie 13,30 zebranie koła PZPB Nr 15 oraz koła PZPB Nr 1.

ŚRÓDMIEŚCIE:

O godzinie 8-ej rano zebranie koła Straży Miejskiej ZM.

O godzinie 14-ej zebranie kół dzielnic II i III Wydziału Kom. ZM.

O godzinie 15-ej zebranie koła Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego, Starostwa Północnego ZM oraz koła Dyrekcji Przemysłu Miejskiego.

O godzinie 15,15 zebranie koła Wydziału ZM.

O godzinie 15,30 zebranie koła Zjednoczenia Przemysłu Organicznego.

ŚRÓDMIEŚCIE PRAWO:

O godzinie 13-ej zebranie koła Ośrodka Koniecznego Nr 2 „B“.

O godzinie 14-ej zebranie koła fabryki Nr 12 zmiany pierwszej.

O godzinie 16-ej zebranie koła firm „Pudlak“, „Lesz“, „Mik Oskar“, oraz koła „Kafego“.

O godz. 15,30 zebranie koła f. „Stolper“.

O godzinie 18-ej zebranie terenowego koła Nr 3.

ŚRÓDMIEŚCIE LEWE:

O godzinie 10-ej rano zebranie koła pracowników Kln (Chojny).

O godzinie 13,30 zebranie koła f. „Alt“ oraz kół Nr 2 i 3 f. „Ditzel“.

O godzinie 14-ej zebranie trzeciego koła f. „Elkington“.

O godzinie 15-ej zebranie koła Fabryki Wosków.

O godzinie 15,30 zebranie koła f. „Gold-lust“ oraz kół Nr 1 i 2 Centrali Odpadków.

O godzinie 16-ej zebranie koła f. „Zenit“ oraz koła 3 i 4 f. „Finster“.

O godzinie 16,30 zebranie koła 1-go Gazoni.

STAROMIEJSKA:

O godzinie 16-ej zebranie koła Centrali Zbytu, Fabryki Nr 4, Fabr. Nr 15 oraz koła PPFM.

O godzinie 15-ej zebranie koła wykonawczal PZPB Nr 2.

Kronika m. Kutna

Komu winszujemy

Czwartek, 17 lipca 1947 r.

Dziś: Aleksego

Jutro: Fryderyka

Telefony

Pow. Urząd Bezp. Publ. — Nr 37
 Pow. Kom. MO. — Nr 22
 Miejski Posterunek MO. — Nr 35
 Starostwo Powiatowe — Nr 31
 Prezydium Pow. Rady Narod. — Nr 102
 Zarząd Miasta Kutna — Nr 30
 Straż Pożarna — Nr 41
 Urząd Repatriacyjny — Nr 86
 Pow. Zakład Elektryczny — Nr 32
 Urząd Zdrowia — Nr 91
 Polski Czerwony Krzyż (PCK) — Nr 89
 Szpital Powiatowy — Nr 20
 Ubezpieczalnia Społeczna — Nr 34
 Apteka „Pod Orłem” — Nr 106
 Apteka Suki, H. Walenta — Nr 7

Tymczasowy Adres Redakcji „Głosu Kutnowskiego” Powiatowy Referat Kultury i Sztuki, Kutno, ul. 29 Listopada 1, tel. Nr. 17.

Żniwa na majątkach rolnych

będą wykonane na czas. Omlot musi być wykonany 30 września rb.

Na terenie naszego województwa znajduje się kilkadziesiąt majątków włączonych spod reformy rolnej o łącznej powierzchni około 40 tys. ha. Z tego pod Zarząd Państwowych Nieruchomości Ziemskich przypada około 23 tys. ha, a reszta znajduje się pod administracją Związku Sanopomocy Chłopskiej, Państwowych Zakładów Hodowli Roślin oraz innych instytucji.

Żniwa na tych majątkach są w pełnym toku.

Dzięki dostawom koni z zagranicy przy końcu ubiegłego roku i na początku bieżącego, stan liczebny koni na majątkach państwowych podniósł się do tego stopnia, iż przeciętnie przypada 1 koń na 13 ha. Nie wszystkie jednak konie są pełnowartościowe i zdadne do ciężkiej pracy. Duża część koni pochodzi z dostaw amerykańskich. Konie te przewożone były przez ocean w fatalnych warunkach. Przez okres 4 tygodni konie stały na dolnym pokładzie statku w temperaturze bliskiej 40 stopni Celsjusza. Toteż po przybyciu do Gdyni pochorowały się wszystkie i trzeba je było umieścić w lecznicy weterynaryjnej. Podleczone konie przybyły do majątku z końcem ubiegłego roku. Stały one przez okres jesieni i zimy nie wykonując żadnej pracy. Mimo tak długiej rekonwalescencji okazało się, że konie nie wytrzymują ciężkiej pracy i łatwo zapadają na płuca i serce.

Natomiast konie kanadyjskie i duń-

Sieradz

PPRowcy na powodzian

Kolo PPR pracowników więzienia w Sieradzu złożyło ze swoich skromnych uposażeń miesięcznych dobrowolną składkę na powodzian w sumie złotych 2.670.—

Uwaga, płatnicy podatku gruntowego

Główny Pełnomocnik Rządowy dla spraw podatku gruntowego przypomina, że wszyscy płatnicy tego podatku w dobrze zrozumianym interesie własnym winni uregulować natychmiast zarówno zaległości za rok 1946 jak i zaliczkę na podatek na rok 1947. Ostateczny termin spłaty zaległości za rok ubiegły, upływa

zgodnie z § 4. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca br. o obowiązku uiszczenia przez niektóre gospodarstwa rolne, podatku gruntowego w ziemiopłodach w dniu 1. 9. br. zaś spłaty zaliczki na rok 1947 w dniu 15. 9. br.

Gospodarstwa rolne, które w ustalonych terminach nie wywiązały się ze swoich zobowiązań względem Państwa, będą opłacały podatek gruntowy w ziemiopłodach w skali wyższej od gospodarstw mających uregulowane należności z tytułu podatku gruntowego. I tak gospodarstwa mniejsze o przeciętnej przychodowości do 40 q żyta będą musiały płacić II-gą ratę podatku gruntowego płatną w dniu 1 listopada br. zamiast całkowicie w gotówce, w połowie w ziemiopłodach. Gospodarstwa o przeciętnej przychodowości od 40 do 60 q spłacać płatną w dniu 1 listopada br. ratę podatku gruntowego całkowicie w ziemiopłodach, zamiast w połowie w gotówce i w połowie w ziemiopłodach. I wreszcie gospodarstwa o przeciętnej przychodowości ponad 60 q żyta będą musiały spłacić zamiast jedynie II-giej raty, całkowity podatek gruntowy za rok 1947 w ziemiopłodach.

Wniosek stąd jasny. Należy regulować należności możliwie śpiesznie, zwłaszcza, że będą one od opieszalszych płatników bezwzględnie ściągane.

Karty odzieżowe

z innych województw mogą być realizowane w specjalnych punktach

Ministerstwo Aprowizacji wystosowało o statnio do wojewódzkich Wydziałów Aprowizacji okólnik, w którym zaleca przy wydawaniu artykułów bawełnianych i dziewiarskich przyjmować do rejestracji i realizacji również karty zaopatrzenia wydane w innych województwach. Karty zaopatrzenia z innych województw mogą być realizowane jednak tylko wówczas, jeżeli artykuły bawełniane lub dziewiarskie są wydawane w tym samym okresie w województwie, które daną kartę wystawiło. Należy dodać, że kupony wycina się te same co w województwie, skąd pochodzi karta zaopatrzenia.

Dla rejestracji i realizacji kart z innych województw powinien być wyznaczony specjalny punkt rozdzielczy.

Okólnik powyższy dotyczy wyłącznie artykułów bawełnianych i dziewiarskich, bowiem co do wełny i skóry ma być wydane oddzielne wyjaśnienie.

Kolportaż prasy partyjnej

W ramach akcji prenumeraty czasopism partyjnych „Trybuna Wolności” i „Chłopska Droga” pierwsze miejsce w naszym województwie zajęła organizacja partyjna pow. łódzkiego. W ciągu ubiegłego miesiąca 1036 członków PPR zaabonowało „Trybuna Wolności” i 744 członków PPR „Chłopską Droga”. Dużą zasługę w organizowaniu czytelników prasy partyjnej przypisać należy instr. prop. łów. Józefowi Stawickiemu.

Łęczyca

Zabytek prehistoryczny pod Tumem

W odległości około 300 kroków od kolegiaty w Tumie, znajdują się regularne okopy, kształtu eliptycznego, długości 130 kroków i szerokości 66 kroków. Badania historyczne nie ustaliły dokładnie pochodzenia warownych szczątków.

Według wersji są to ślady grodziska wzniesionego w r. 1107 i otoczonego wałem ziemnym przez Bolesława Krzywostego.

Zdaniem innych badaczy w miejscu tym Bolesław Wstydlawy wybudował w 1259 roku zamek.

Ludność Łęczycy nazywa wały „okopem szwedzkim”, usypanym przez Szwedów, którzy spustoszyli i spalili miasto, oraz kolegiatę w 1705 roku podczas najazdu na Polskę.

Brzeziny

Za nielegalny ubój świń grozi surowa kara

Wycieczka przedstawicieli Delegatury Komisji Specjalnej z Łodzi do Brzeziny dała pozytywne wyniki. Przechwycono na nielegalnych interesach kilku obywateli Brzeziny. Są to: Pogoda — właściciel sklepu spożywczo-kolonialnego, sprzedający słoninę pochodzącą z nielegalnego uboju, Durawski Michał i Marcinkowski — rzeźnicy, przechwyceni na nielegalnym uboju świń.

Żniwa na majątkach rolnych

będą wykonane na czas. Omlot musi być wykonany 30 września rb.

skle doskonale pracują w naszych warunkach.

Według rozp. Ministerstwa majątki państwowe winne do dnia 30 września dostarczyć ziarno siewne dla Ziemi Odzyskanych, ziarno na ordynaria dla pracowników i robotników rolnych, których jest w okręgu łódzkim około 2 tysiące

oraz ziarno dla Funduszu Aprowizacyjnego. Toteż prawie równocześnie ze zniwami trzeba przystąpić do młocki i zaraz potem do podorywki. Należy zatem zawczasu wszystko przewidzieć i przygotować, by później nie było niepotrzebnych strat energii i czasu.

Swit.

Andrespol

Zarobki ceramików z Andrespola

zostały uzgodnione z obowiązującą umową zbiorową

Przed kilkoma dniami odbyło się w Państwowych Zakładach Ceramicznych w Andrespolu zebranie Rady Zakładowej, dykcji zakładów oraz przedstawicieli łódzkiej OPZZ, na którym rozpatrzona została sprawa unormowania plac oraz stawek akordowych dla robotników Państwowych Zakładów Ceramicznych.

Komisja po stwierdzeniu, że zarobki robot-

ników tej gałęzi pracy są za niskie i niezgodne z tendencją nowej umowy zbiorowej, wprowadziła stawki godzinowe oraz cały szereg podwyżek.

Według orzeczeń komisji, zarobki dla najniższej kategorii w siatce plac nie mogą być niższe od 3 tysięcy złotych zarobku miesięcznego.

Dla palaczy — szczególnie poszkodowanych — ustanowiono 25 procent podwyżki zarobków oraz premie za wykonanie pracy nad normę, razem około 50 procent podwyżki zarobków.

Ustanowiono 50-procentowy dodatek dla robotników zatrudnionych przy szczególnie szkodliwych dla zdrowia działach produkcji.

Dla robotników i pracowników magazynów i modelarni ustanowiono podwyżkę w wysokości 5 procent ogólnego zarobku.

Dla ślusarni podwyżka plac wyniosła 50 procent.

W stosunku do kilku szczególnie zaangażowanych fachowo robotników zastosowano przesunięcie w siatce plac o kategorię wyżej.

Powyższe uchwały Komisji weszły w życie z dniem 16 bm.

Na zebraniu poruszona została sprawa szkolenia palaczy. Stwierdzono, że produkcja fabryki mogłaby wzrosnąć o 100 procent i zaspokoić popyt na kafele w województwie łódzkim. Zakłady posiadają nadmiar surowca jak również i dostateczną ilość pieców.

Na przeszkodzie zwiększeniu produkcji stoi jedynie brak fachowych sił — palaczy. W tym celu nałożono na dyrekcję Państwowych Zakładów Ceramicznych obowiązek szkolenia na rynku fachowego przez zorganizowanie na terenie fabryki specjalnych kursów. (Dz.)

Więści z kraju

SS-man z Majdanka spowrotem w Lublinie

Władze sądowe w Lublinie otrzymały akta sprawy, dotyczące przestępstw SS-manów, popełnionych w czasie okupacji w Lublinie. Wśród akt większość spraw obejmuje obsługę obozu koncentracyjnego na Majdanku. W dniach najbliższych stu zbrodniarzy niemieckich zostanie przekazanych do Lublina i osadzonych w więzieniu na Zamku.

Dziesięć wagonów części lotniczych w Samotnej Skale

W składach opuszczonego pałacyku w Samotnej Skale, pow. Lwówek, znaleziono większą ilość pak z różnymi częściami do samolotów, motorów i tp.

Po odminowaniu całego terenu stwierdzono, że nagromadzonych tam było ok. 10 wagonów części lotniczych. Znalezionym sprzętem zaopiekowały się władze wojskowe.

Narada aktywów PPR i PPS w Rzeszowie

W sali Miejskiej Rady Narodowej w Rzeszowie odbyła się narada aktywów PPR i PPS, poświęcona zagadnieniom praktyki jednolitego frontu na odcinku związków zawodowych. W wygłoszonych referatach mówcy podkreślili, iż tylko praktyka jednolitego frontu partii robotniczych, poprzez współpracę w związkach zawodowych, zapewni światu pracy odpowiednie warunki bytu.

Wydawca: Woj. Komitet PPR w Łodzi Komitet Redakcyjny. Red. i Adm. Łódź, Piotrkowska 86. Telefony: Redaktor Naczelny 216-14. Sekretariat 254-21. Redakcja nocna 172-31

Dzieln. ogłoszeń: Piotrkowska 55 tel. 111 50 Konto PKO VII — 1505. Zokl. Graf. Sp. Wyd. „Łódzki Instytut Wydawniczy”.

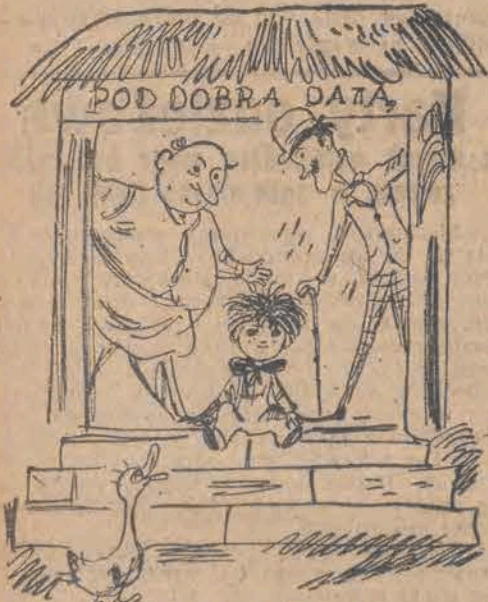
D-017949

CENNIK OŚCIEŻEN Wydawnictwa „Głosu B obywatelskiego” w Łodzi obowiązujący od dnia 15 czerwca 1947 roku. W tekście: od 1—100 mm. zł. 50, 101—200 mm. zł. 60, powyżej zł. 70. Za tekstem: od 1—100 mm. zł. 35, 101 — 200 mm. zł. 45, powyżej zł. 50. Drobne za jedno słowo: poszukiwanie rodzin zł. 20, handlowe (le karze, kupno i sprzedaż) zł. 25, zguby zł. 20, poszukiwanie pracy zł. 10. W niedzielę i święta 30% drożej.

PRZYGODY pięciu typków z Banialuki

5. Gwiazdy odstawiały mu wszystkie tajemnice, mówiły mu, co było, co jest i co będzie w ogóle i w szczególności, o wojnie i pokoju, o kursie dolara, o ociepleniu krwi itp.
Nic dziwnego, że przed wieżą znakomitego maga gromadziły się liczne rzesze obywateli, pragnących zaspolić ciekawość, lub pozbyć się dręczącego niepokoju.

6. W karczmie zaś „Pod Dobrą Datą” z synkiem Kajtkiem mieszkał tato Julian Fiolek. Miał współnika Hochstaplera Piotra Piłkę.

7. U Fiołka każdy mógł nabyć „Pierś” po cenach dopuszczalnych, a Piłkę zaś bimber, po cenach komisyjnych, czyli specjalnych, tzn. nadających się do Komisji Specjalnej.

Ogłoszenie

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych — Wydział Kolei Wąskotorowych w Łodzi sprzedaje pewną ilość lepszego taboru wąskotorowego szerokości toru 600 mm. i 750 mm. a mianowicie:

- 9 parowozów na tor 750 mm.
- 15 parowozów na tor 600 mm.
- 33 motowozów (ciągników) ropnych włącznie benzynowych na tor 600 mm.
- 6 wagonów odkrytych (platform) na tor 600 mm.

Szczegółowych informacji w sprawie warunków sprzedaży, jakości i miejsca zdeponowania wymienionego taboru udziela w godzinach urzędowych Wydział Kolei Wąskotorowych ul. Al. 1-go Maja 16, pokój Nr. 23.

DYREKCJA OKRĘGOWA KOLEI PAŃSTWOWYCH

Ze sportu

Na stadionie W.P. huczą młoty — dźwięczą piły..

Przed 9 spotkaniem naszych piłkarzy z Rumunią

W powódź innych imprez zapomnieliśmy chwilowo o oczekującym nas w sobotę międzynarodowym meczu piłkarskim z Rumunią. A do soboty tak już nie daleko. Zrobimy więc krótki przegląd przygotowań do meczu.

HUCZĄ MŁOTY DZWIĘCZĄ PIŁY

Zaczniemy tym razem od strony praktycznej.

Na stadionie Wojska Polskiego w Warszawie od wczesnego ranka rozlega się stukot młotów i dźwięk pił. To jeńcy niemieccy pracują przy trybunach. Organizatorzy bowiem tego drugiego po wojnie meczu międzynarodowego naszych piłkarzy (pierwszy — smutnej pamięci z Norwegią) liczą się poważnie, że pakowne trybuny stadionu w sobotę nie będą w stanie pomieścić wielu przybyszów z całej Polski.

PIŁKARZE ZJEJŻDZAJĄ DO WARSZAWY

Wczoraj do Warszawy zjechała już większość graczy, wyznaczonych przez kapitana sportowego PZPN-u płk. Reymona, do jednolitej reprezentacji. Przez kilka tych dni dzielących nas od soboty reprezentacja nasza rozegrać ma kilka spotkań sparingowych.

TYCH JEDENASTU

Skład naszej reprezentacji zgrubsza już można naszkicować, jakkolwiek różne zmiany zajądą na pewno przed samym spotkaniem.

Kandydatów do czerwonej koszulki z białym orłem płk. Reymon wyznaczył czterem a więc: Jurkiewicz (Wisła), Bromberg (Ruch), Gędek (Wisła), Barwińskiego (Tarnovia), Flanka (Wisła), Jabłońskiego I (Cracovia), Parpene (Cracovia), Jabłońskiego II

(Cracovia), Giergiela (Wisła), Gracza (Wisła), Śwarcza (Polonia), Kulawika (Polonia-Bitum), Czachora (Radomsk) i Cieślisko (Ruch). Z nich płk. Reymon wybrał tych jedenastu.

MOŻE W OSTATNIEJ CHWILI..

Wśród kandydatów do reprezentacji ni-

widzimy niestety tym razem ani jednego z dzianina. Nie ma ani Barana, ani Hogendorfa ani Koczewskiego. Podczas meczu sparingowego reprezentacji P. 7 P. N-u z piłkarską „Victorią” w Łodzi płk. Reymonowi podobał się podobno Łącz, ale i tego kapitan P.Z.P.N-u zrezygnował. Może jeszcze w ostatniej chwili, któryś z łódzian wstąpiłby do reprezentacji, ale tym nie możemy się łudzić.

25 LAT TEMU

Spotkanie z Rumunią będzie już z kolei dziewiątym. Pierwszy mecz odbył się równo 25 lat temu. Miał on miejsce w Czerniowcach i zakończył się wynikiem remisowym 1:1.

BĄDŹMY OSTROŻNI W HOROSKOPACH

Jaki będzie wynik w Warszawie trudno przewidzieć. W każdym bądź razie nie możemy za bardzo ufać w swoją wyższość. Rumuni do meczu z Polską przygotowali się bardzo starannie i niewątpliwie dadzą za siebie wszystko, aby to spotkanie rozstrzygnąć na swoją korzyść, a że ich stać na dość wiele przekonali nas o tym pośrednio w niedzielę zwyciężając Bułgarię w walkach o puchar państw bałkańskich 3:2.

Vietto na czele

Po 15 etapach „Tour de France”

W niedzielę kolarze biorący udział w wyścigu dookoła Francji zakończyli już 15 etap. Po 15 etapach prowadził doskonały kolarz francuski Vietto.

Najtrudniejszym etapem był etap Luchon — Pau. Zawodnicy musieli tu pokonać 4 prze-

łęcz górskie, z których najwyższą była przełęcz Tourmalet 2114 metrów.

W klasyfikacji ogólnej Vietto ma czas 107,57 godziny, drugi Brambilla 108 g. 0,41 m. Trzecie miejsce zajmuje Ronconi (Włochy) — 108 godz. 3,2.

Istna wieża Babel

na kolarskich mistrzostwach świata

Do mistrzostw kolarskich świata, które odbędą się w Paryżu w końcu lipca zgłosiło swój udział 21 narodów, a mianowicie: Australia, Austria, Belgia, Chiny, Dania,

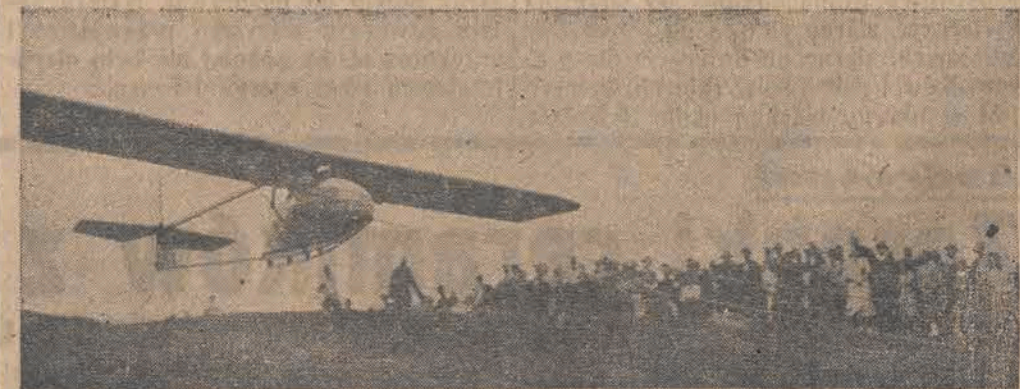
Egipt, USA; Finlandia, Francja, Anglia, Holandia, Węgry; Irlandia, Włochy, Luksemburg, Polska, San Marino, Szwecja, Szwajcaria, Czechosłowacja i Urugwaj.

Młodzież Łódzka na szybowiskach

Aeroklub Łódzki propaguje sport lotniczy

Natychmiast po wznowieniu swej działalności Aeroklub Łódzki przystąpił do szkolenia młodzieży we własnej szkole szybow-

owych w Dąbrowie koło Zgierza. Zostało to umożliwione głównie dzięki zabezpieczeniu pontemieckiego sprzętu szybowcowego przez

W tym samym dniu nastąpi o godz. 12-ej otwarcie ofert. Do oferty należy dołączyć:

1. Kwit Narodowego Banku Polskiego, konto 272 Jednostka Wojskowa Nr. 2259 z dopiskiem „Wadium do oferty na wykonanie przebudowy budynku Nr. 10 w 2. W.Z.M. — Łódź”. Wysokość wadium 1 proc. oferowanej kwoty.

Wkrótce PREMIERA!

Nowy Film amerykański

Wytwórnia: THWEUTH CENTURY FOX

Własność: MOTION PICTURE EXPORT ASSOCIATION

Eksploatacja: FILM POLSKI

Pięciu Zuchów

Reżyser: LLOYD BACON

z udziałem: ANNE BAXTER i TOMASZA MITCHELLA

OGŁOSZENIE PRZETARGU

2. WOJSKOWE ZAKŁADY MOTORYZACYJNE W ŁODZI

OGŁASZAJĄ PRZETARG NIEOGRANICZONY

na wykonanie przebudowy budynku Nr 10 2.W.Z.M. w Łodzi przy ul. Składowej 41-43. Informacje i ślepe kosztorysy można otrzymać w Biurze Technicznym, pokój Nr. 12.

Oferty w zalakowanych, nieprzeprzeczonych kopertach z napisem „Oferta na wykonanie przebudowy budynku Nr. 10 2.W.Z.M. w Łodzi”, bez dopisków i znaków firmowych, składać należy do skrzynki ofertowej umieszczonej w portierni 2.W.Z.M. przy ul. Składowej 41-43 do dnia 21 lipca 1947 r. do godz. 11-ej.

W tym samym dniu nastąpi o godz. 12-ej otwarcie ofert. Do oferty należy dołączyć:

1. Kwit Narodowego Banku Polskiego, konto 272 Jednostka Wojskowa Nr. 2259 z dopiskiem „Wadium do oferty na wykonanie przebudowy budynku Nr. 10 w 2. W.Z.M. — Łódź”. Wysokość wadium 1 proc. oferowanej kwoty.

2. Odpis urzędowy dowodu rejestracyjnego na prawo wykonania zawodu. Szefostwo 2.W.Z.M. zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów, wyboru oferenta bez względu na wysokość oferowanej kwoty.

pracującą.

Staraniem Aeroklubu Łódzkiego udostępnione zostały młodzieży łódzkiej szybowcowe kursy teoretyczne, których w 1946 roku odbyło się 7 zaś w bieżącym roku 10. Na kursy szybowcowe zorganizowane w br. u. częściej znacznie więcej słuchaczy niż to miało miejsce w roku ubiegłym. I tak na kursach zorganizowanych w 1946 r. przeszkolono ogółem 172 kandydatów na pilotów szybowcowych, zaś w bieżącym roku liczbą przeszkolonych wynosi ponad 300. Słuchacze, którzy ukończyli teoretyczne kursy szybowcowe skierowani zostali, w trwającym obecnie okresie wakacyjnym, na różne szybowiska, gdzie przechodzą przeszkolenie praktyczne.

Celem przeszkolenia akcji popularyzacji lotnictwa wśród młodzieży, Aeroklub Łódzki nawiąże w rb. bezpośredni kontakt i współpracę ze słuchaczami wyższych uczelni łódzkich oraz z organizacjami młodzieżowymi. Należy zaznaczyć, że akcja propagowania sportu lotniczego prowadzona przez Aeroklub Łódzki natrafiła na podatny grunt, gdyż szerokie kręgi młodzieży łódzkiej przejawiają wielkie zainteresowanie zarówno sportem lotniczym, jak też problemami lotnictwa.

Kto tego dokaże?

W Helsinkach, atleta radziecki Nowak poprawił rekord światowy w podnoszeniu ciężarów oburącz, podnosząc 139,5 kg.

Norwedzy przegrywają 1:5

Niedawny przeciwnik naszych piłkarzy — Norwegia rozegrała ostatnie spotkanie ze Szwecją przegrywając je w wysokim stosunku 1:5 (0:3).

W Związках Zawodowych

Związek Zawodowy Pracowników Samorządu Terytorialnego i Użyteczności Publicznej Oddział VII-my w Łodzi, Administratorzy i Kominiarze, zawiadamia Członków, że w dniu 19 lipca 1947 r. o godz. 17-tej po poł. punktualnie odbędzie się Walne Zebranie, na którym obecność wszystkich członków obowiązująca.

Cel zebrania: sprawozdawczo-informacyjny. Zebranie odbędzie się w świetlicy P.P.S. w Łodzi przy ul. Andrzeja Nr. 46:

ZARZĄD